

Nenda olli Leno 21 aastat wannaks sanud, kui korraga Usu-küllast „Birro Peter“ temma järrele kossis ja ommale abdikasaks wöttis. Peter wiis noriko koio ja ellasid wägga hästi, kuidas se abbiello rahwa kerd ja kohhus on. Nüüd lässid mõnne silwad lahti ja meel nukraks, mikspärast „Usu-külla Peter“ ja mitte temma, Lenut ep olle ärra pärinud; sest Leno olli keige nende kiusajatte teades, õige, kassin ja tulline töö-teggia innimenne.

Pool aastat pärrost pulmi, juhtus Peter Männiko-küllasse ja läks pühapäewa õhtul ka kõrtsi, kus selle külla nored mehed priiskasid, jõid ja priiskeldasid, kui Peetrit näggid; sest nad ei woinud sedda Peetrite andeks anda, et ta Lenut olli ärra winud. Üks neist kõrtsi-koerdeist, kelle südda keige ennam sellepärast wallutas, ütles omma seltsimehhele, Peetrit pilkades: „Aule Hans, Kasiko Leno on mehhele sanud, kas on sul kahjo ka?“ „Sanud mehhele“, kostis teine, „se liderlik tüdruk! kes ennast igga ühhega ümber aias, igga ühhe waasto libbe olli. Keif nored mehed istusid ood läbbi Kasiko toas ja peeti seal weel priiskeste ülles, selle nõu pärrost, et ehk kegi omma silma temma peale

heidaks, kes auga temmale piddi tonno pähhe panema. Se olli lehma-mullikas kül!“

Peter, kes nurkas wogguist seisise, panni keif sannad tähhele ja mattis neid omma süddame siise, isseennese ja Leno iggawesses hädaks. Kui Peter koio tulli, ei olnud ta ennam ni lahke naese waasto, kuidas se tännine olli olnud, waid olli külma ja tuim ühhe korraga. Leno märkis sedda ka kohhe, et Peter ennam nenda ei olnud, kui ta enne olli, ja küsis mitme sannaga, mis temmal wigga piddi ollema? agga Peter ei annud wastust ei ühhegi sanna peäle, waid seisise isseenneses, kui se, kellel raske koorm süddame peäl on. Saggedaeste pallus Leno tedda omma põlwede peäl, kuma silma-weega, et piddi omma süddame kurbtust ja sedda külma ollemist temmale teada andma; agga Peter olli kui tum ja ei lausund sannagi, waid olli kui kiwvi kõwwa, naese waasto. Kus ta ial wois, seal hoidis ennast Leno eest ja tahtis allati üffi omma mõttele sees olla.

Kui nüüd wimaks naese halledad palwed ja õhkamisjed Peetri süddant ei ligutanud ja temma omma sallaja kurbtust ja wihha mahha ei jätnud, kurbastas se Lenut nenda, et ta wimaks tifikusse haigust sai, mis tedda haige-wodi peäle panni.